

»Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid« Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets konference i München, Tyskland, den 25. marts, 2017

Jeg er også sikker på, at, hvis Krafft Ehricke havde været her i dag, eller havde levet i vor tid, så ville han have været utrolig optimistisk med hensyn til, at hans vision, som i hans levetid ofte blev bekæmpet – ikke kun hans livs vision, men fortsættelsen af rumfart i det hele taget mødte utrolig meget opposition og modarbejdelse – at han ville erkende, at vi i dag virkelig har den strategiske konstellation, som bringer realiseringen af hans vision inden for rækkevidde. Det er allerede, i forbindelse med en tale om det kinesiske rumfartsprogram, blevet sagt, at »frøspringet« nu virkelig kommer, for kineserne har en vision om at udvinde helium-3 på Månens bagside til den fremtidige fusionsøkonomi på Jorden. Det bliver endda også diskuteret af ESA, men jeg mener, at Kina på verdensplan uddanner flest forskere og videnskabsfolk inden for rumfart, og derfor er jeg optimistisk over, at denne »leap-frogging«, altså frøspring, vil fortsætte.

Download (PDF, Unknown)

Trump og LaRouche-bevægelsen inspirerer til en tilbagevenden til menneskehedens mission i rummet

Leder fra LaRouche PAC, 26. marts, 2017 – Lørdag, den 25. marts, udsendte præsident Donald Trump en stærk og inspirerende, fem minutter lang video som sin ugentlige tale, hvor han bebuder sin plan om at føre nationen tilbage til rummet, efter Obamas syv års ødelæggelse af NASA og nationens rumprogram. Trump lod sig inspirere af Hubble-teleskopet, der i 1995 skuer ud i tomrummet, for blot at opdage, at der er endnu tusinder, eller millioner – eller flere – nye galakser at opdage. Som Trump sagde: »Denne opdagelse var fuldstændig utrolig. Men det uforglemmelige syn tilfredsstillede ikke vores dybe hunger efter viden. Denne hunger voksede til stadighed, og endnu mere, og mindede os om, hvor meget, vi ikke ved om rummet; ja faktisk, hvor meget, vi ikke ved om livet.«

Alle borgere på Jorden må få lejlighed til at se denne video:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=ZGt6lklApuo

Det er måske ikke et tilfælde, at Schiller Instituttet og Fusion Energy Forum, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, på samme tid afholdt konferencer i München, Tyskland, og i Houston, Texas, for at ære den store, tysk-amerikanske

rumforsker og visionære person, Krafft Ehrlicke, der blev født for 100 år siden, den 24. marts, 1917. Alt imens flere fremlæggelser i München diskuterede Ehrlickes ekstraordinære liv og karakter, og hans tætte relation til hr. og fr. LaRouche, så viste en fremlæggelse af en schweizisk astronaut, professor Claude Nicollier, der havde besøgt Hubble-teleskopet under sine fire missioner i rummet, flere spektakulære Hubble-fotografier af galakser, som teleskopet havde opdaget.

☒ Blot få minutter senere, da Trump-videoen blev sendt til konferencen umiddelbart efter videoen blev udsendt af Det Hvide Hus, blev publikum slået af målløshed og inspireret af at se mange af de samme, smukke billeder af vort univers, som de netop havde set under den schweiziske astronauts fremlæggelse.

Med ganske få undtagelser har mainstreammedierne i USA, der er fikseret på at ødelægge den amerikanske præsident, baseret på britiske imperieløgne om, hvor farlig Rusland er for verden, totalt ignoreret denne historiske videopræsentation. Ikke siden John F. Kennedys program for at tage til Månen, og siden Ronald Reagans program for et samarbejde mellem USA og Rusland om skabelse af et strategisk forsvar i rummet, imod atomvåben, har en præsident således inspireret nationen – og dog vil de fleste mennesker ikke engang høre det, med mindre vi påtager os, som vores ansvar, at sørge for det.

Ligesom Ronald Reagans program for SDI, 'Strategic Defense Initiative' (Strategisk Forsvarsinitiativ[1]), var direkte inspireret af Lyndon LaRouche, så ser vi nu præsident Trump bevæge sig imod vedtagelse af en politik, der er blevet initieret og forsvaret af LaRouche – og i de fleste tilfælde, udelukkende af LaRouche – i løbet af de seneste 50 år. Tag LaRouches video fra 1987, »Woman on Mars« (Kvinden på Mars); hans brochure, 'War on Drugs' (Krig mod narkotika), fra 1980'erne; hans program for det Amerikanske System, for en genindførelse af Alexander Hamiltons (økonomiske) opdagelser; hans fremgangsmåde med Store Projekter for global udvikling;

hans politik for de Fire Magter, for en forening af USA, Kina, Rusland og Indien; hans bog, »There are No Limits to Growth« (Der er ingen grænser for vækst), fra 1983 – alt dette reflekteres i stigende grad i de politikker, som Donald Trump vedtager.

Vil de lykkes?

Det vil være afhængigt af menneskehedens evne på globalt plan – og ikke kun amerikanernes – til at hæve sig op på et højere eksistensniveau – 'værens-niveau' – til det, Helga Zepp-LaRouche kalder menneskehedens »modne alderstrin«, baseret på den menneskelige arts harmoni gennem skabende samarbejde for at fremme vores tilstand af viden, og af kultur. Denne harmoni er den Europæiske Renæssances rod, som den blev inspireret af Nicolaus Cusanus – Nikolaus von Kues – af Brunnelleschi og andre; og som ligeledes er roden i Song-dynastiets Konfucianske Renæssance, inspireret af Zhu Xi, såvel som den nye Konfucianske Renæssance i dag, inspireret af Kinas præsident, Xi Jinping.

Vi oplever for tiden en revolution i civilisationen. Som Lyndon LaRouche altid har hævdet, så, når dette øjeblik kommer, vil tiden ikke være til heppekor, eller til at følge flokken. Det er en tid for lederskab og personligt ansvar for menneskeheden som helhed.

Den tid er nu kommet.

Foto: Screenshot fra præsident Trumps ugentlige tale, den 25. marts, 2017, om NASA Authorization Bill, med Hubble-teleskopets, og dets efterfølger, James Webb-teleskopets utrolige successer.

---

[1] Se artiklen: »LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling«

Hundredeåret for den tysk-amerikanske rumfartspioner: Virkeliggørelsen af Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 25. marts, 2017 – Det følgende er invitationen til konferencen for at mindes hundredeåret for den visionære rumfartspioner Krafft Ehrickes fødsel, den 24. marts, 1917, afholdt den 25. marts i München, Tyskland. Endags-konferencen blev sponsoreret af Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen for Rumforskningens Fremme. Hovedtalen blev holdt af Helga Zepp-LaRouche.

Den 24. marts, 2017, ville rumfartspioneren dr. Krafft Ehricke være blevet 100 år. For at ære hans livsværk og udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet, vil Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen til Rumforskningens Fremme sponsorere en international konference i München med fremtrædende deltagere, om de fremtidige perspektiver for rumrejser, videnskab og teknologi. Krafft Ehricke var kendt for sin maksime: »Man har sagt, 'Hvis Gud

havde ønsket, mennesket skulle flyve, ville Han have givet mennesket vinger.' I dag kan vi sige, 'Hvis Gud havde ønsket, at mennesket skulle blive en art, der rejser ud i rummet, ville Han have givet mennesket en Måne.'«

For Krafft Ehrlicke var koloniseringen af rummet den næste, naturlige fase i menneskehedens evolution. Han anså industrialiseringen af især Månen for at være et springbræt for menneskets ekskursjoner ud i Solsystemet, og potentielt hinsides dette. Han var overbevist om, at det kun var gennem bemandede rumfart, at den menneskelige arts evolution ville nå frem til sin modne alder, og at den »udenjordiske forpligtelses store udfordring«, som han kaldte det, ville hæve mennesket op til sin sande bestemmelse.

Dr. Krafft Ehrlicke helligede hele sit liv til dette mål og bidrog signifikant til John F. Kennedys Apollo-program. Efter mordet på Kennedy blev hans, og mange rumfartsentusiasters, vision desværre ikke forfulgt. Amerika satte den første mand på Månen, men forfulgte ikke yderligere udforskning af Månen, med udsigt til at erobre vores Solsystem.

I dag har vi, takket være Kinas politik, endelig muligheden for at genoptage denne opgave. Kina planlægger yderligere missioner til Månen, inklusive den første landsætning af et rumfartøj på Månens bagside, og har yderligere planer for udvikling af Månens potentiale, såsom udvinding af helium-3 for at løse menneskehedens energispørgsmål på Jorden i kommende årtusinder, ved hjælp af fusionsenergi.

Her på Jorden er Kina i færd med at bygge sin infrastruktur på ligeså dynamisk vis. Hvert år føjes 2.000 km højhastighedsjernbane til det nationale jernbanenet, der allerede er vokset til 20.000 km og skal vokse til 50.000 km frem til 2030, hvor alle større byer i Kina vil være forbundet gennem højhastighedstog.

Det er ligeledes Kinas plan at sikre sin energiforsyning ved

at udvikle kernekraft. Faktisk bygger Kina flere nye kernekraftværker end nogen anden i verden, hvilket står i skarp kontrast til Tysklands energipolitik, hvor kernekraft, efter planen, skal være helt udfaset frem til 2022. For at forhindre denne politik i at føre til en katastrofe som i 1930'erne, må vi vende den såkaldte »energi-overgang« omkring og bygge sikre, nye kernekraftværker, såsom den indbygget sikre højtemperaturreaktor, samtidig med en massiv forøgelse af finansiering til forskning i fusionskraft. Igen, i dette felt øger Kina, til forskel fra den vestlige verden, hvert år finansieringen til forskning i fusion.

Men Kina udvikler ikke kun sin hjemlige økonomi; det investerer også massivt i andre lande. I løbet af de seneste tre år har Kina, stort set upåagtet af de vestlige medier, udviklet en helt ny strategisk orientering med det Nye Silkevejsinitiativ, som omfatter samarbejde med flere end halvfjerds nationer og omfatter to tredjedele af Jordens befolkning, 75 % af energiresurserne og over 70 % af det globale BNP.

Forbes-magasinet skrev om den nye alliance: »Det er potentielt et opbrud, der kan ryste jorden og bryde paradigmer, og som, på en mere flydende måde, ville forbinde de økonomiske giganter Kina, Rusland, Iran, Indien og Europa i en løst sammensluttet, geo-økonomisk blok, der kunne ændre den globale magtbalance.«

Alliancen er mere end det. Kinas tilbud om »win-win«-samarbejde er inkluderende: dvs., det er et konkret perspektiv for at hæve sig over det geopolitiske niveau og virkeliggøre et nyt paradigme for menneskehedens fælles mål. Eller, som præsident Xi Jinping udtrykte det i sit nytårsbudskab, det er baseret på den overbevisning, at menneskeheden er et fællesskab for en fælles bestemmelse, der kan transformere vores planet til et fredeligt og fremgangsrigt sted.

For Tyskland og andre europæiske nationer tilbyder disse

strategiske forandringer ekstraordinære muligheder, og samarbejde, frem for alt inden for områderne fusionskraft og rumforskning, åbner mulighed for konkret at sætte mange af Krafft Ehrickes visioner på dagsordenen. Denne konference vil således ikke alene ære hans bidrag til videnskabens historie, men søge at inspirere nutidens og fremtidens praksis.

Læs også: *EIR*-artikel: [Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: »At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens«](#)

Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens

Det måske største, mest altomfattende aksiom, der har forurennet menneskers evne til at tænke klart i nu et halvt århundrede, er, at der er »grænser for vækst«, en øvre grænse for den menneskelige befolkningstilvækst – hvilket vil sige, at der sluttelig er et loft over menneskets evne til at gøre fremskridt. Der er mange manifestationer af dette falskneri: troen på, at befolkningstilvækst er iboende ondt; at vi bør stræbe efter at reducere vores indvirkning på planeten; at menneskelig aktivitet udplyndrer Jordens resurser, og vores udvikling ødelægger miljøet; eller, at vi befinder os i en konkurrencetilstand med andre folkeslag om en fastlagt mængde resurser. Den fælles virkning af disse variationer over et tema er at gøre os små; vi tænker småt, vi handler småt og vi

afviser den form for metoder, der ændrer historien, som »umulige«.

(Titelbillede: Krafft Ehrlicke opfandt Måne-glidelanderen som et alternativ til motordrevet nedstigning til måneoverfladen, og som ville bruge 90 % mindre drivmiddel ved at benytte sig af Månens sandede og glasagtige jord til at sagtne fartøjets fart. Maleri af Chris Sloan.)

Download (PDF, Unknown)

Imperiet kollapser: Lad os kæmpe for menneskehedens modne alder

Leder fra LaRouchePAC, 20. marts, 2017 – Præsident Trump er i færd med at drive Det britiske Imperium og dets satrapper i USA og hele verden ind i en tilstand af ren panik. Han afviser den »særlige relation« mellem USA og briterne og identificerer åbent de britiske og amerikanske efterretningstjenesters forbrydelser – forbrydelser, der har været velkendt meget længe (især siden Snowden), men som misdæderne mente, verden kunne formås til at glemme.

Myten om »den frie verden versus gudløs kommunisme« er smuldret i takt med, at Trump åbnet fremmer venskab med Rusland og Kina. Løgner om, at »verden er ved at brænde op under den industrialiserede verdens kulstofudledninger« er blevet smidt over i kategorien for eventyr for børn, i stil med Walt Disney-filmen »Chicken Little«. Libertarianismens myte om, at »frihed« betyder legaliserede, narkotiske stoffer

og uhindret spekulation, er stadig i live, men konfronteres med de sidste krampetrækninger i takt med, at lovgivning for Glass-Steagall og krig mod narko nu er på bordet.

FBI-chef James Comey og NSA-chef Michael Rogers blev stillet for Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite, med den hensigt fra nogle kongresmedlemmers side at komme ind til sandheden bag løgnene og hysteriet imod både Rusland og præsidenten. I stedet sagde Comey, at han ikke kunne besvare sådanne spørgsmål, eftersom der i øjeblikket var undersøgelser i gang af både den angivelige russiske, undergravende virksomhed i præsidentvalgkampen og angivelig russisk, undergravende indflydelse over Trump og hans kampagne. Høringen udviklede sig til et freak-show, hvor flere Demokrater lød endnu mere sindssyge end Joe McCarthy-fanatikerne under Harry Trumans antikommunistiske heksejagter i 1950'erne.

Trump demonstrerede, at han ikke ville kues, ved at udsende to budskaber før åbningen af høringen:

* »James Clapper og andre erklærede, at der ikke findes beviser for, at Potus [President of the United States, – red.] intrigerede sammen med Rusland. Denne historie er FALSKE NYHEDER, og alle ved det!«

* »Demokraterne opfandt og promoverede den russiske historie som en undskyldning for at køre en frygtelig kampagne.«

Det, der mangler, og som er afgørende, er det, som Krafft Ehrlicke, geniet, hvis raketter bragte mennesket til Månen, kaldte den menneskelige races nødvendige modning. Hans koncept med den 'udenjordiske forpligtelse' (Extraterrestrial Imperative), der siger, at mennesket ikke er en jordbo, og at der ikke er nogen grænser for vækst, satte en mission for menneskeheden for, at den skulle komme ud over stadiet med det barnagtige tidsfordrivs mudderkastning med krigsvåben, og til at opløfte den menneskelige ånd til stjernerne. Dette fordrer

den nødvendige udvikling af alle verdens borgeres skabende evner.

I dag markerer LaRouche-organisationens lancering af »100-års jubilæumsugen for Krafft Ehrickes fødsel«. Arrangementer og videopræsentationer vil finde sted i hele USA og Europa i ugens løb, inklusive LaRouchePAC Policy Committee webcastet mandag (se https://www.youtube.com/watch?v=wV9fR_LeeEE). Denne særlige uge er ikke alene for at hædre Ehrickes liv og værk, men for at »udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet«.

Ehricke er berømt for denne sætning: »Det er blevet sagt, 'Hvis Gud ønskede, at mennesket skulle flyve, ville Han have givet det vinger'. I dag kan vi sige, 'Hvis Gud ønskede, at mennesket skulle blive en rumrejsende art, ville Han have givet mennesket en Måne'.«

Men, tilføjede han, »teknologi er ikke løsningen på alle vore mangler. Dertil behøver vi at vokse, at modnes – men teknologi gør det nemmere«. Det var denne erkendelse af nødvendigheden af en kulturel transformation af det menneskelige samfund på Jorden, der tiltrak Ehricke til det nære venskab og samarbejde med Lyndon LaRouche og dennes bevægelse. Heri så Ehricke den nødvendige bestræbelse for at forbinde de forskellige civilisationer på vores planet, hver med deres forskellige filosofiske og kulturelle traditioner, for at gå sammen om den fælles bestræbelse på at opdage universets naturlige love og anvende dem til at opløfte arten som helhed.

Det nye paradigme, som Den Nye Silkevej repræsenterer, gør præcis dette og skaber et fællesskab af nationer med en fælles skæbne for fred gennem udvikling. Denne proces er nu hastigt ved at spredes i hele verden. Med Det britiske Imperiums magt stærkt svækket, men endnu ikke død, er det menneskehedens presserende opgave at bringe USA og Europa ud af dette rådende ligs magt, for at skabe menneskehedens modne alder.

Foto: Solen går ned over Buckingham Palace.

100-års dagen for rumpioneren Krafft Ehrickes fødsel nærmer sig

Leder fra LaRouchePAC, 16. marts, 2017 – Næste fredag, den 24. marts, fejrer vi 100-års dagen for den store, tysk-amerikanske, visionære videnskabsmand, Krafft Ehrickes fødsel. Gid han endnu var i live, i dette enestående, men midlertidige øjeblik i historien, hvor vi, efter spildte årtier, omsider kan gå fremefter med virkeliggørelsen af hans planer for menneskehedens forædling. Da han ikke er her mere, påhviler det os, der er tilbage, at studere og indoptage hans tankegang i en grad, hvor han bliver en del af os, så han lever gennem os, og vi vinder de sejre, som han så klart forudså.

Selv om det globale rumprogram skylder Krafft Ehricke alt, så var han meget mere end en rumforsker. Som alle store videnskabsfolk; som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche, med hvem han havde et tæt samarbejde, så åbnede han et nyt vindue til den virkelige, menneskelige ånd. Han forstod og forklarede, at det er selve den fundamentale, unikke kerne i mennesket, der får det til at erobre enhver af naturens fremskudte grænser – og som nu bringer det frem til at udforske Solsystemet, og dernæst gå hinsides dette. I Ehrickes »Astronautikkens tre fundamentale love« skrev han, at det er menneskets »skæbne som et element i livet, der er begavet med fornuftens evne og den i det iboende, moralske lovs visdom«. Og således er det. Men i andre skrifter gik Krafft endnu videre og sagde, på sin egen måde, at menneskets enestående talent for skabende fornuft

udgør et unikt udtryk for selve universets inderste natur. Keplers store gennembrud kom fra en tilsvarende indsigt. Han og Krafft begreb, sammen med også Dante, »den kærlighed, der får Solen og de andre stjerner til at bevæge sig«.

En udarbejdelse af denne indsigt udgøres af Lyndon LaRouches Fjerde Lov, der på en vis måde indkapsler de tre andre af hans »Fire Nye Love« fra juni, 2014.

Efter at Obama, dømt, ligesom en Macbeth, af sine enorme forbrydelser, er faldet og stødt ud i vanære, har Det britiske Imperium mistet sin håndhæver, i det mindste for indeværende – præcis, som Lyndon LaRouche havde forudset. Efter den blodige tyrans omstyrtelse, er den nye præsident velmenende. Men intet kan erstatte Lyndon LaRouches intellektuelle lederskab; dette er lige så sandt i dag, som det har været siden 1970'erne.

Men det kræver, at I åbner øjnene: sejren er nu inden for rækkevidde. De Fire Love kan blive vedtaget. USA kan gå med i Den Nye Silkevej. USA kan gå sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om at erobre rummet, fra hvilket udsigtspunkt Krafft Ehrlicke vil smile ned os.

Foto: Den tysk-amerikanske rumforskningspioner Krafft Ehrlicke (venstre) drøfter en satellitmodel til menneskelig beboelse, den 22. juni, 1958, før den første, bemandede rumflyvning fandt sted.

(Dette skete, da den sovjetiske kosmonaut (daværende russiske betegnelse), Jurij Gagarin, i 1961 blev det første menneske i rummet og den første til at gå i kredsløb om Jorden.)

Det næste stadium i menneskets evolution

Leder fra LaRouchePAC, 19. januar, 2017 – De næste dage vil se mange revolutionære udviklinger, kvalitativt nye udviklinger, der ikke ligner noget som helst andet, som tidligere er set i menneskehedens historie. Men én ting ved vi, som allerede er uundgåelig og ubestridelig. *Deres system er færdigt.* Det er forbi, og kommer aldrig tilbage. Jo, de kan lave ballade, som de netop gør. De kan lave et blodigt rod, hvis de får lov – men de vil aldrig være i stand til at bringe dette system tilbage fra graven. Gud ske tak og lov, at vi er færdige med det, for altid.

Så snart, vi kendte resultatet af præsidentvalget, sagde Lyndon LaRouche, at det ikke var USA, der havde afvist Hillary Clinton, Barack Obama og alt, hvad de stod for – det var hele verden, der havde afvist dem. Det var et globalt fænomen. Uanset, hvad Angela Merkel måtte mene, så havde verden fået nok af deres myrderi og udplyndring – af Det britiske Imperiums uforskammethed og hybris igennem tre århundreder. Verden havde besluttet at lade dem tilbage i mudderet, og gå videre. Videre til det næste stadium i menneskehedens evolution, som allerede er begyndt.

Det næste stadie i evolutionen er et helt, indbyrdes forbundet kompleks – moralsk, fysisk, psykologisk og videnskabeligt – alle disse aspekter tæt sammenvævet, som det altid har været i Lyndon LaRouches tankegang. Ét ord for dette nye stadium af vor arts evolution er det »Nye Paradigme«. Det Nye Paradigme, hvor, som Helga Zepp-LaRouche så mindeværdigt har sagt det, »vi bliver virkelig menneskelige«. Dets nye »platform« for økonomisk udvikling inkluderer Verdenslandbroen, som hr. og fr. LaRouche for første gang lancerede som en idé for omkring tredive år siden, og som nu er i færd med at blive virkeliggjort under lederskab af Kina og Putins Rusland.

Med seneste nyt-udviklinger, der vælter frem for hver dag, der går, er projektet for Kra-kanalen igennem Thailand, som Lyndon LaRouche har kæmpet for siden 1980'erne, pludselig kommet tilbage på toppen af dagsordenen. Det forestående nummer af *EIR*, dateret den 27. januar, vil citere ham fra et interview i Singapore-avisen *Fortune Times* fra 2014, om Kra-kanalen:

»Opdel Øst- og Sydasiens maritime område i tre hovedkategorier: Kina, en gigant; Indien, en gigant; og så den maritime forbindelse, i hele Sydøstasiens maritime områder. Tilføj indvirkningen af sådanne tre-i-én maritime og relaterede forbindelser, til de fysisk-økonomiske relationer til de amerikanske kontinenter mod øst, og til Mellemøstens underside og Afrika. Så kommer udviklingen af Kra-kanalens potens til syne som ikke alene et eminent muligt træk, men som en strategisk, politisk-økonomisk kraft for hele planeten.«

LaRouche bemærkede også, at den primære opposition til Kra-kanalen internt i Asien er Singapore, og at hovedkilden til modstand fra Singapore er helt igennem globale, britisk-imperiale, militærstrategiske interesser. Men, tilføjede han:

»Den blotte volumen af maritim handel mellem Asiens to store nationer [Kina og Indien], samt deres forbindelser gennem Sydasiens maritime områder, gør Kanalen til sandsynligvis at være det potentielt set mest fordelagtige, og også mest effektive, projekt for hele Stillehavsområdet og Det indiske Oceans område, samt for den samtidige udvikling af de store områder af planeten som helhed.«

Kina og Japan har lagt projektet for Kra-kanalen[1], der er en hovedforbindelse i den Maritime Silkevej, frem på bordet igen. Samtidig, som en del af Silkevejen for Afrika, har Kina engageret sig i Transaqua-projektet, det største infrastrukturprojekt, Afrika nogensinde har overvejet, som det rapporteres i *EIR*-magasinet fra 6. januar. Som Cladio Celani her skrev, så handler denne idé om »en vandvej, der vil være i stand til at genopfylde Tchad-søen og samtidig skabe en

gigantinfrastruktur for transport, energi og landbrug i Centralafrika. Byggeriet af et sådant infrastrukturprojekt ville tilbyde jobs til millioner af afrikanere og lægge fundamentet for fremtidig udvikling.«[2]

Vidtrækkende, som det er, så er Verdenslandbroen blot en del af dette Nye Paradigme. Til dette hører også den nye, »økonomiske platform«, som udgøres udviklingen af det umiddelbare rum (dvs., Solsystemet). Det er fuldt ud opnåeligt, at, i den umiddelbare fremtid, vil nationer gå sammen om et rumprogram, hvis amerikanske komponent alene vil blive langt større end Kennedys Måneprogram. Og vi kan og må have et succesfuldt, internationalt program for at producere stort set gratis energi til menneskeheden, på basis af kernefusion. Disse programmets nødvendige grundlag er et statsligt banksystem og en statslig kreditpolitik, der er målrettet herpå, og som må begynde med en genoplivelse af Franklin Roosevelts beskyttelse gennem Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« (til USA's, og verdens, omgående redning) er således den ene, enkeltsående forudsætning for USA's tilslutning til det Nye Paradigme.

Hele det overordnede design har ligeledes integrerede moralske og kulturelle dimensioner. Snarere end blot et forsøg på at beskrive dem, kan vi henvise læserne til Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt«, som er disse dimensioners førende organisation i nutidens verden. Manhattan-projektets fejring af Martin Luther King sidste weekend legemliggør dette på den meste intense måde.

Der er ingen garanti for succes – meget langt fra. Kreativ, fri vilje – din skabende, frie vilje – kræves, hvis menneskeheden skal bevæge sig opad til dette næste trin, der vinker forude.

Vi slutter med Krafft Ehrickes ord fra 1966, som vi tidligere

har citeret her i lederartiklen:

»Fødselstimen, det være sig for et nyt liv eller en ny æra, er sandhedens time, hvor vi udfordres af smerte, tvivl og frygt, og intensiteten af deres angreb forårsager de kompenserende kræfter af styrke, tillid og mod at rejse sig til sjældne toppunkter af intensitet og kraft. Verden synes at bryde sønder under smerten fra denne nådesløse konfrontation af det gamle og det nye.«

Vi kan vinde dette her.

Foto: USA's præsident Franklin D. Roosevelt, der i 1933 satte Glass/Steagall-bankopdelingsloven i kraft, som indledte USA's udtræden af 'Den store Depression' og en udvikling, der ved slutningen af hans præsidentskab, ved hans død i 1945, havde gjort USA til den største fysisk-økonomiske magt, verden havde set.

[1] Se også: 'Major Breakthrough on Kra Canal Project' inkl. video:

<https://larouhepac.com/20170117/major-breakthrough-kra-canal-potential>

[2]

http://www.larouhepub.com/eiw/private/2017/2017_01-09/2017-01/pdf/28-32_4401.pdf

---

Et Syvmileskridt – til Månen.

Menneskehedens fremtidsepoke i rummet er endelig kommet

EIR, 28. nov., 2016. Af Benjamin Deniston – Hvad vil NASA's fokus blive under præsident Trump? Snarere end at kommentere de igangværende spekulationer og rygter, så lad os i stedet fokusere på det, der må ske for at sikre menneskehedens fremgangsrige fremtid i Solsystemet.

Hvad bør målet være for nutidens rumprogram? Vi ønsker helt bestemt at fuldføre inspirerende og spændende mål – at sende mennesker tilbage til Månen, få folk til Mars og forfølge en udvidet udforskning af andre planetsystemer via robotter, er alle værdige mål, der nu diskuteres.

Der er imidlertid en anden betragtning af en højere natur, som må vejlede vore handlinger nu: vil de præstationer, vi opnår, give os en platform, der kan støtte kvalitative spring til endnu større kapaciteter i fremtiden?

Nutidens rumfartspolitik bør indeholde en vision hen over flere generationer for udvikling af sådanne evner, som dernæst vil gøre det muligt for menneskeheden på regelmæssig basis at foretage titals eller hundredetals missioner af den type, som vi i øjeblikket ser som enkelte flagskibsmissioner i dag. Af årsager, som jeg i det følgende vil diskutere, er en international mission for udviklingen af Månen det klare, første skridt.

Naturligt menneskeligt fremskridt forekommer i spring

I går jublede vi af begejstring, da vi fulgte med i NASA's Curiosity-robot, som foretog sin første udforskning af Mars; i morgen bør vi have mere avancerede robotter, der udforsker mange flere planeter og disses måner (Venus, Mars, Titan, Europa, Enceladus, Io, Triton, Ganymedes, Pluto m.fl.) For et par årtier siden blev verden grebet, da den så mennesket sætte

fod på Månen; et par årtier frem i tiden bør vi være vidne til, at mennesket med relativ lethed udforsker andre planeter. Vi må se frem til interplanetariske rumrejser, udforskning og udvikling, ligesom menneskeheden for århundreder tilbage i tiden så frem til trans-oceaniske rejser – foretagender, der starter som risikable og kostbare missioner for udforskning, anført af en håndfuld modige personer, må blive mere og mere almindelige foretagelser for en større og større del af befolkningen. Dette vil tage et par generationer at opnå, men det er sluttelig det rigtige perspektiv, som er nødvendigt som vejledning vore handlinger i dag.

I begyndelsen af det 19. århundrede risikerede Lewis og Clark liv og lemmer for at rejse hen over det amerikanske kontinents vildmark, hvor de opnåede noget, som en gennemsnitlig, pensioneret fritidsentusiast med campingvogn kan opnå inden for en uges tid, eller som den gennemsnitlige flyrejsende kan opnå på en dag. I midten af det 20. århundrede var en håndfuld astronauter de første til at trodse rummets kolde vakuum under menneskehedens første rejser til Månen, hvor de opnåede noget, som vil blive almindeligt om et århundrede frem i tiden.

Er rumrejser vanskeligere end de tidlige, transkontinentale ekspeditioner? Ja, absolut – men enhver ny udfordring er altid vanskeligere end den foregående; dette er det menneskelige fremskridts natur.

Det spørgsmål, man bør stille sig, er: hvordan forvandler menneskeheden ekstraordinære, enkeltstående præstationer til ordinære, almindelige aktiviteter? Det enestående og utrolige til noget regelmæssigt og uundværligt? Hvad er det, der gør det muligt for menneskeheden på denne enestående vis at foretage sådanne dramatiske forvandlinger? Svaret gives i Lyndon LaRouches videnskab om fysisk økonomi.

LaRouches fysisk-økonomiske platform

Under denne overgangsperiode til Trump-præsidentskabet er det

afgørende at hæve diskussionsniveauet til det rette grundlag. Vi kan få spændende missioner, og vi kan have inspirerende missioner, men det spørgsmål, vi bør stille, er: Vil vi få et program, hvor investeringerne vil blive grundlaget for at skabe et helt nyt niveau af aktiviteter, som vil gøre det muligt for os at gøre ting i en helt anden størrelsesorden, end det var muligt forud for denne investering? Vil dette skabe det, som hr. LaRouche engang definerede som en »fysisk-økonomisk platform«?[1] Vil dette skabe en helt ny platform for aktiviteter, for potentiale – for infrastruktur, for energigennemstrømningstæthed i teknologier – som tilsammen understøtter et kvalitativt nyt niveau af potentiel aktivitet for menneskeheden?

✘ Det er det spørgsmål, som vi ønsker at lægge frem på bordet nu. Dette fører direkte til Krafft Ehrickes vision, den Krafft Ehricke[2], som var en tidlig rumfartspioner, der arbejdede meget tæt sammen med Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne. Han var en af de førende rumfarts-visionære, som meget detaljeret skitserede det indledende grundlag for, at menneskeheden kan avancere til at blive en art, der lever i hele Solsystemet.

Den virkelige forståelse af, hvad kvalitative revolutioner i infrastruktursystemer betyder for menneskehedens fortsatte kreative fremskridt, har ingen forbindelse med

den måde, hvorpå de fleste mennesker bruger denne betegnelse. En bedre repræsentation ville være at tænke på det som at fremme »platforme« for menneskelig udvikling. Gå to tusinde år tilbage i tiden, hvor de dominerende kulturer var trans-oceaniske, maritime kulturer. Det, man begyndte at se med udviklingen af vandveje i indlandsområder, flodsystemer i indlandsområder – såsom det, Karl den Store bedrev under sin regeringstid i Centraleuropa, med at udvikle disse kanalsystemer og flodsystemer – var en kvalitativ revolution ud over det, der tidligere havde været, med disse trans-oceaniske civilisationer. Udviklingen af disse indlands-

vandveje definerede et ny platform for aktiviteter, der understøttede et kvalitativt spring i det, civilisationen var i stand til at opnå.

Det næste spring kom med udviklingen af jernbanesystemer, især transkontinentale jernbaner, der typificeres af det, som Lincoln havde været spydspids for med den transkontinentale jernbane tværs over Amerika. Transkontinentale jernbanesystemer, og de nye energi-gennemstrømningstætheder, som frembragtes gennem den kulfyrede dampmaskine, skabte en ny platform, der for første gang understøttede udviklingen af kontinenternes indre områder (som således åbnede op for, at enorme nye territorier kunne udvikles), og som tilvejebragte en ny, rum-tid-sammenhængskraft i økonomien (som muliggjorde nye strømme af varer, produktionsprocesser og højere niveauer af generel produktivitet for arbejdsstyrken).

Disse transkontinentale jernbanesystemer definerede en kvalitativ forøgelse af menneskehedens »potentielle, relative befolkningstæthed«, den måleenhed, som LaRouche har udviklet for at forstå videnskaben om økonomisk vækst. Det gjorde ting, der på et tidspunkt var utroligt kostbare eller krævende eller risikable, til faste hverdagsaktiviteter.

Hvordan kan vi skabe et lignende skift med hensyn til menneskehedens forhold til Solsystemet? Hvad er nøgleteknologierne, energi-gennemstrømningstætheder og infrastrukturer i en fysisk-økonomisk Solsystemsplatform?

Fysisk-økonomisk Solsystemsplatform

Selv om det ikke diskuteres med hensyn til samme grad af reference, så har de fundamentale elementer i en Solsystemsplatform være velkendt siden Krafft Ehrickes og hans kollegers arbejde. For bekvemmelighedens skyld kan vi her fastslå tre afgørende kategorier at fokusere på:

* Adgang til rummet – På grund af de massive energikrav for at overvinde Jordens tyngdekraft, har man sagt, »når man først

kommer i kredsløb om Jorden, er man halvejs til et hvilket som helst sted i Solsystemet«. Hvis man kun taler om energikravene, så er dette absolut sandt (for eksempel brugte Apollo-programmets Saturn V-raket langt mere brændstof på turen fra Jordens overflade og til kredsløbet om Jorden, end den brugte til at flyve den kvart million mil fra Jordens kredsløbsbane og til Månen). I dag koster det \$10.000 at bringe et pund last til Jordens kredsløbsbane med raketaffyringssystemer. Med de aktuelle bestræbelser på at sænke omkostningerne, kunne traditionelle raketflyvninger til Jordens kredsløbsbane måske skæres ned til en tiendedel af de aktuelle omkostninger (i heldigste fald). Nye teknologier byder imidlertid på langt større forbedringer. Det, som NASA definerer som »tredje generations affyringsfartøjer« og 'air-breathing' raketter, kan reducere omkostningerne til mellem en tiendedel og en hundrededel af det nuværende omkostningsniveau.[3] Med avancerede versioner af disse systemer kunne astronauter ride et rumfartøj ved at lette fra en lufthavns-startbane og flyve hele vejen til Jordens kredsløbsbane. [4] Endnu videre kunne magnetisk levitations-vakuumsrørs-raketaffyringssystemer reducere omkostningerne til blot 0,2 % af det aktuelle niveau og gøre lavt jordkredsløb lige så tilgængeligt som internationale rejser.[5]

* Fusionsfremdrift i rummet – Den energi, der udløses af kernereaktioner, er forbløffende en million gange større end kemiske reaktioner (per masse). For eksempel kunne den samme mængde energi, som indeholdes i Rumfærgens 3,8 mio. pund kemisk brændstof (i dens to solide boostere og dens flydende brændstoftank) opnås gennem blot ti pund nukleart brændstof. Når man fatter de enorme afstande, der er involveret i rejser ud i Solsystemet, bliver det klart, at rejser ud i det dybe rum uden kernekraft er lige så fjollet som rejser over et kontinent uden fossilt (kemisk) brændstof – det kan i begrænset grad gøres, men det understøtter ikke den nødvendige aktivitetsplatform. Fremdrift ved hjælp af fission, og vigtigere endnu, fusion, er afgørende for hurtig og

regelmæssig adgang til andre planetlegemer. Hvor nutidens rejser til Mars kræver måneders rejsetid, kan fremdrift gennem fusion gøre Mars til et spørgsmål om ugers, eller endda kun nogle dages, rejsetid.

* Udvikling af rum-resurser – Udviklingen og anvendelsen af de resurser, der er tilgængelige uden for Jorden, vil hæve menneskeheden op over selvforsynende ekskursioner ud i rummet og til niveauet for en aktiv, organiserende kraft i Solsystemet. Evnen til at udvikle resurserne, der er tilgængelige på Månen, asteroider, Mars eller enhver anden, potentiel destination i Solsystemet, reducerer den ekstremt kostbare nødvendighed af at bringe alt fra Jorden, og indleder den storslåede proces med at skabe selvforsynende systemer for økonomisk aktivitet i rummet, der skaffer nødvendige varer til rumaktiviteter og endda tilbage til Jorden. Udover de mere indlysende resurser som vand, ilt og brint, så er der stor fokus på et fusionsbrændstof, som næsten er totalt fraværende på Jorden, men som dækker Månens overflade, nemlig helium-3. Avanceret (aneutronisk) fusionsreaktion, med helium-3 som brændstof, kunne drive rumfartøjer rundt i hele Solsystemet, samt levere energi til Jorden i mange århundreder.[6]

Taget samlet skaber teknologiske og infrastruktur-mæssige gennembrud i hver af disse tre kategorier en kombination, der skaber en ny, fysisk, økonomisk platform, der fuldstændigt redefinerer menneskehedens forhold til Solsystemet – ligesom jernbaner og dampmaskiner havde transformeret menneskehedens forhold til kontinenterne for to århundreder siden.

Destination Månen

Hvis det gøres korrekt, kan en mission for udviklingen af en permanent base og fremstillingsoperationer på Månen være den bedste program for drivkraften bag skabelsen af en fysisk-økonomisk platform i Solsystemet. Månens nære beliggenhed gør den tilgængelig for udvikling, og dens enestående resurser af helium-3 kan give brændstof for fusionsfremdrift i rummet (og

fusionskraft på Jorden), så vel som også definere et program, der kan være drivkraft for udviklingen af udvinding af mineraler, deres forarbejdning og fremstillingskapaciteter, i rummet. Nye raketaffyringssystemer vil sænke omkostningerne ved transport mellem Jorden og Månen, og på dramatisk vis øge adgangen til hele Solsystemet.

Verden har allerede kastet sit blik i denne retning. Både Kina og Rusland satser på Månen med henblik på mange af disse mål, og chefen for det Europæiske Rumagentur har givet Europas støtte til international udvikling af Månen.

Under en diskussion for nylig med Lyndon LaRouche, udtalte han: »Udgangspunktet er Krafft Ehricke.« Og Krafft Ehrickes industrialisering af Månen udgør den afgørende drivkraft bag at få alt dette i gang. Vi har helium-3 på Månen; det bringer spørgsmålet om fusionskraft direkte på bordet. Vi taler om at udvikle industrikapaciteter og kapaciteter til udvinding af mineraler på Månen. Hvis vi er seriøse omkring dette, vil vi øge vores adgang til rummet fra Jordens overflade. Så det er fremragende, at vi nu ser en masse diskussion om Månen, som nu igen kommer frem på bordet; men jeg mener, at spørgsmålet her er, vil vi forfølge denne Krafft Ehrickes vision om en reel, industriel udvikling?

For præsident Trump synes det klart, at Månen er det indlysende valg. Spørgsmålet er, om dette vil blive begyndelsen til en ny, transformerende platform, som kvalitativt vil hæve menneskehedens kapaciteter til et helt nyt niveau. Vil dette være indledningen til den næste revolution i menneskehedens fortsatte, kreative fremrykning i Universet? Det er den fulde forståelse af dette spørgsmål, som kræves på nuværende tidspunkt.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review, 2. dec., 2016. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Titelfoto: Maleri af et nukleart godstransportfartøj, til industrialiseringen af Månen, af Krafft Ehrlicke.

Indsat foto: Foto fra letsdoseit.com, af Krafft Ehrlicke fra portrætsamlingen i Rumfartens Internationale Hall of Fame.

---

[1] Se International webcast 24. sept., 2010, med Lyndon LaRouche, "The New Economy," Executive Intelligence Review, October 1, 2010.

[2] Krafft Ehrlicke, 1917 – 1984.

[3] Se NASA's "Advanced Space Transportation Program" webpage,
<https://www.nasa.gov/centers/marshall/news/background/facts/as tp. html>

[4] F.eks. har det britiske firma Reaction Engines Limited designet et rumfly, Skylon, med deres motor, Synergetic AirBreathing Rocket Engine (SABRE). U.S. Air Force Research Laboratory har ligeledes arbejdet på at udvikle et design for rumfly, som ville bruge samme motor, SABRE, og Kinas Rumfartsforsknings- og Telnologiselskab (CASTC) forfølger deres egen designs for rumfly.

[5] Se "Maglev Launch: Ultra Low Cost Ultra/High Volume Access to Space for Cargo and Humans," 2010, af James Powell, George Maise, og John Rather (<http://www.startram.com/>). China's Southwest Jiaotong University arbejder på lignende designs under et projekt, der ledes af dr. Deng Zigang.

[6] Se "Helium-3 Fusion: Stealing the Sun's Fire," af Natalie Lovegren, 21st Century Science & Technology, Special Report: Physical Chemistry (2014).

Amerika må bringes ind i det Nye Paradigme – En strategi for sejr. Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche til seminar i Houston, Texas

Krafft Ehricke var en nær ven til os, og især i de seneste år af hans liv havde jeg mange samtaler med ham, om relationen mellem videnskab og kultur. Han var absolut overbevist om, at Schiller Instituttets bestræbelser var absolut afgørende, for han sagde, at vi må tilføje menneskets æstetiske opdragelse til videnskabeligt fremskridt, eftersom teknologi aldrig er god eller ond. Det er mennesket, der anvender den til et godt eller ondt formål. Det afgørende spørgsmål er derfor, sagde han, at vi forædler menneskeslægten, hvilket netop er spørgsmålet om den æstetiske opdragelse.

Det er grunden til, at vi lægger så megen vægt på skønhed, og at kunst må være skøn, for kun da opfylder det denne forædling af den menneskelige sjæl. Skønhed, siger Schiller, er meget vigtigt, fordi det både er en egenskab af sanserne, fordi sanserne opfatter skønhed, men det findes også inden for fornuftens rige, fordi skønhed ikke er et spørgsmål om oplevelse, men er derimod et spørgsmål om intellektets, om

fornuftens, definition.

Download (PDF, Unknown)